

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Skall det Endelig nu være

Citation: Bording, Anders: "Skall det Endelig nu være", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 271.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid121514/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

13.
Saa tuinger da dit Hierte Wred
Mig till at heden wandre
Slet bort er all medlidenhed
Du Wilt dig ey forandre

Far derfor well
O Haarde Siell
Leff Well i Fryd oc ære
Jeg seer dig aldrig meere.
Fins

162.

[Skal det Endelig nu værre.]

9] 1.
Skall det Endelig nu være
Skall Jeg dig min Edle Skat
Nu saa lang en tid ombære
Wilt du sige nu god natt
Wilt du nu de grønne Skowe
lade Slet oc dig henwowe
Till En fremmet Egn oc Land
Olfuer Hallsens cybe wand.

2.
Maa Jeg cy med dig henwancke
Galatbe paa Bølgen blaa
da skall dog min Siell oc tancke
Følge dig med stor attraa
I tuort dig Lycken will henføie
did skall sig mit Hierte bøie
did oc dig ieg Sende will
Tusind Suck oc Tusind till.

3.
Sielff *Neptunus* glad skall være
For det bliffuer ham tillat
paa sin waade ryg at bære
Slig en Edel pant oc Skat
Hand for din skyld sine bølger
Jeffner ud oc saa fordølger
at du skionne *Galatbe*
Skall der i dit Ansiet see.

4. [60]
Kommer snart i Suane Sønner
Castor kom med *Pollux* hid
Liuser frem oc well paaskionner
Naar det er best Seiletid
See den prectigste gudinde
Mand paa Jorden weed at finde
Seile will fra woris Egn
Giffuer Lycke oc got tegn.

5.
Eders Egen skionne Moder
aldrig war saa smuck den tid
Der hun wed de klare floder
Giecket bleff aff Suanen huid
Der med Eder kom aff Skale
wed all werden om at tale
Men en skionne Hyrde mø
Ganger nu till wilden Sø.

6.
Aole du Som bereder
Windene med deris mact
Oc aff Jordens mærcke Steder
Holler baade Sterck oc Sact
Storm oc ill[n]g ei lad komme
Lad den Edle Rosens blomne
Som mit Hierte med sig før
Seile for en Jomfru bør.

<p>7. O i Stride <i>Romis</i> drenge Som den fiskerige belt Tit udsender til at trenge Mangen well Søfaren Helt Ducker Eder ned i tide J den pract ej kunde lide Eder hendis klare glantz Will berøffue Sind oc Santz.</p> <p>8. Men holt stille Skipper, Skipper Medens Jeg end engang maa Hendis rosen røde lipper Kysse før wi skillis saa</p> <p>[61] Wiste du huor lengsels smerte plage will mit unge Hierte Jeg ei troer du dig da Skyndede saa snart her fra.</p> <p>9. Du Well haffuer mangen Sinde Seilet hen i Salten haff Som Fru <i>venus</i> den Gudinde Haffuer sin oprindels aff</p>	<p>Men paa Kierlighedsens brynde Du dog aldrig har hafft kynde Din utidig hastighed Derom giffuer nock beskeed.</p> <p>10. O Jeg haffde meer at bede Men det nu will slaa mig feil Retten Wind Jeg allerede Haffuer seet i Silcke Seil Smacken tager til at Skride Staffnen gaar i Skum hin wide Thi far well till liff oc Siell Edle <i>Galatbe</i> far well.</p> <p>11. Nu will Jeg mig hen begiffue Till det Rancke Bierg hist staa Ihuor Jeg will saa lenge bliffue Till hun mig aff Siune gaar Der Skall hun mig Siden spørge Baade nat oc Dag at Sørge der will Jeg med lengsels wæ daglig effter hende see. <i>Finis</i></p>
--	---

163.

[195]

Coridons Forpligt til sin *Galate*.
Siunges som: Eengang der jeg lystig var.
Eller som: Broder, hvi est du saa mut.

[196]

<p>1. Skionne <i>Galate</i>, hvort hen? Vendt tilbage, kom igjen, Hør dog, hvad jeg tænker Dig at love tryggelig, Og at hold' uryggelig Uden Svig og Renker.</p>	<p>2. Solen skal i Nør opgaa, Maanen liuse skal ogsaa Midt om Middags Stunde, Polus skal til Østen sig Hen forføje, før jeg dig Skuffer nogenlunde.</p>
--	---